

תת"ע 3352/11/15 - מדינת ישראל נגד בנימין טויטו

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3352-11-15 מדינת ישראל נ' טויטו בנימין
בפני כבוד השופטת רונה פרסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בנימין טויטו

הנאשמים

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי חגירת חגורת בטיחות בזמן נהיגה, עבירה על תקנה 83 ב (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות").
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 4/5/15 בשעה 08:40 נהג הנאשם רכב טויוטה בקרית אתא ברח' מנדלי מוכר ספרים בצומת עם רחוב פרישמן, מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי הוא עובר באותו מקום "חמישים פעמים ביום".
4. מטעם המאשימה העיד רס"ר שניר קוניו והוגשה הודעת תשלום קנס שערך.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי בדו"ח ושקלתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר. לקביעה זו הגעתי בהיותי מודעת לעובדה כי עדותו של עורך הדו"ח היא עדות יחידה בהליך פלילי

ומשכך, בטרם ביססתי עליה את ממצאי בתיק זה, הזהרתי את עצמי ובחנתי את העדות ואת דו"ח התנועה בוחן מעמיק, עד שלבסוף שוכנעתי לקבוע כי עדותו של עורך הדו"ח מתארת מהימנה ומשקפת את הנסיבות עובר לביצוע העבירה ורישום הדו"ח ולהלן אפרט.

6. רס"ר שניר קוניו (להלן: "רס"ר קוניו" או "השוטר") תיאר את נסיבות הארוע בדוח (ת/1) כדלקמן:

"בעת סיור שגרתי עמדתי סטטי סמוך לכתובת פרישמן 11 עם הפנים לכיוון הרכבים הבאים על פרישמן מכיוון דרום לצפון. הרכב הנ"ל עם הנהג הנ"ל הגיע לכיווני, היה לבוש וסט כתום חולצה כחולה פס החגורה לא היה על כתפו. הבחנתי בנ"ל דרך השמשה הקדמית שהיתה נקייה, קשר עין רציף ראות טובה".

מכאן, שלפי גרסתו של רס"ר קוניו הוא הבחין כי הנאשם לא היה חגור וזאת בעת שרכב הנאשם היה בנסיעה לכיוונו כאשר הוא אף יכול היה להבחין בפרטי הלבוש של הנאשם ובכך שהנאשם אינו חגור בחגורת הבטיחות. ציין כי הבחין בנאשם דרך השמשה הקדמית ושמר על קשר עין רצוף עם הנאשם.

בחקירתו הנגדית נשאל העד לגבי מכולת פסולת שעמדה בסמוך לתמרור "עצור" המרוחק כ-50-70 מ' ממקום עצירת הנאשם ע"י השוטר ואשר יכולה הייתה לחסום את שדה הראייה של השוטר אל עבר הנאשם. השוטר השיב כי הבחין בנאשם אשר מגיע אליו ללא קשר למכולה ולתמרור העצור וכי הבחין בנאשם שאינו חגור ממרחק של כ-2 מ' לערך.

העד עומת על ידי הנאשם עם הטענה שהנאשם פתח את חגורת הבטיחות כאשר התקרב אל השוטר שסימן לו לעצור וכי עשה זאת רק לקראת עצירתו והשיב כי הבחין בנאשם נוסע ללא חגורה ולא הבחין בכך שהנאשם מוריד את החגורה.

7. הנאשם בחקירתו הראשית מסר את גרסתו כדלקמן:

"הגעתי לצומת הזו כשאני עוצר בצומת הזו מאה פעמים ביום. השוטר הזה עמד שם בין 50-70 מ' ושם עמדה מכולת פסולת גדולה, הוא לא יכול היה לראות אם אני עם חגורה או לא. כסימן לי לעצור כשהגעתי אליו, יש שם מפרצון שגם הוא עמד בו ואז תוך כדי זה שנכנסתי למפרצון שיחררתי את החגורה מעלי. הדבר הראשון שאמר לי ספק אם עצרת בעצור אבל על חגורה, בטוח אתה בלי חגורה.

ניסיתי להסביר שבדיוק שהגעתי אליו שיחררתי את החגורה, הוא כבר התחיל לכתוב. מה אני אלחם איתו על הבוקר?" (פרוטוקול הדיון מיום 26/2/17, עמ' 3 שורות 19-24).

לפי גרסת הנאשם איפא, השוטר לא יכול היה להבחין בו כאשר הוא מגיע אל מקום עמידת השוטר

מכיוון תמרור העצור כאשר בינו ובין השוטר מרחק של 50-70 מ', שעה שבטוח זה אף מוצבת מכולת פסולת גדולה. ציין כי השוטר, אשר עמד במפרצון, סימן לו לעצור כאשר הגיע בסמוך אליו וכי רק אז שיחרר את חגורת הבטיחות מעליו. טען כי ניסה להסביר לשוטר את הדברים הללו, אך השוטר כבר רשם את הדו"ח.

עוד טען כי כשנעצר ע"י השוטר, השוטר אמר לו שיש לו ספק אם הנאשם עצר בתמרור "עצור" והוסיף שהשוטר אמר לו שהוא בטוח נסע ללא חגורה.

8. יש לציין כי תגובתו הראשונית של הנאשם כפי שנרשמה ב"דברי הנהג" ותועדה בת/1 הייתה: **"אני גר ברחוב זו היתה נסיעה קצרה"**.

תגובה זו אינה מתיישבת עם הטענה שהנאשם היה חגור בחגורת בטיחות במהלך נסיעתו או כי הסיר אותה רק כשהתקרב אל השוטר אשר סימן לו לעצור.

כאשר נשאל בחקירתו הנגדית מדוע לא טען בפני השוטר כי היה חגור בחגורת בטיחות או כי פתח את החגורה רק לאחר שהשוטר סימן לו לעצור, השיב כי הוא לא ציפה שהשוטר יגלה חוסר התייחסות למה שהיה לו לומר. אישר כי הוא אכן גר בסמוך למקום ביצוע העבירה אך טען כי בתגובתו לשוטר, כאשר אמר שהוא מתגורר קרוב, לא התכוון לכך שבגלל שהוא נסע מרחק קצר הוא לא היה חגור בחגורה. עוד טען כי באותו מועד הוא חזר מנסיעה ארוכה הביתה.

9. אני סבורה כי גרסתו של הנאשם כי הוא "גר ברחוב", וכי מקום עצירתו ע"י השוטר מרוחק עוד 2 בתים מביתו, מחזקת את גרסת השוטר לכך שהבחין בנאשם כאשר הוא אינו חגור, כאשר המרחק הקצר מביתו מהווה מבחינתו של הנאשם תירוץ או טעם להקלה.

אני סבורה כי הימצאותה של מכולת פסולת, מה גם שהשוטר שלל הימצאותה במקום, מהווה הפרעה בשדה הראייה של השוטר לביצוע העבירה כאן, שכן גם טענתו של הנאשם היא שהמכולה מסתירה את שדה הראייה מכיוון תמרור העצור, כאשר לנאשם לא יוחסה עבירה של אי ציות לתמרור עצור והשוטר העיד כי הבחין בנאשם שאינו חגור ממרחק של כ- 2 מ'.

10. אני מבכרת את גרסתו של רס"ר קוניו על פני גרסתו של הנאשם, השוטר תיאר את נסיבות הארוע בפירוט בדו"ח ועדותו לא נסתרה. מצאתי כי גרסתו אמינה, מבוססת ואף נתמכה בחלקה על ידי גרסת הנאשם הן בדבריו כפי שנרשמו במקום והן מעדותו שנמסרה בבית המשפט. במכלול הנסיבות, לא מצאתי סיבה לפקפק בעדותו של רס"ר קוניו.

אני מוצאת מקום לקבל את גרסתו של הנאשם כי הסיר את חגורת הבטיחות לאחר שהשוטר הורה לו לעצור, גרסה שנשמעה לראשונה אך בזמן עדותו בבית המשפט. מדובר בגרסה כבושה שלא הועלתה

לא במקום ביצוע העבירה ואף לא בבית המשפט עת כפר הנאשם בעובדות כתב האישום.

העובדה כי הנאשם, על פי עדותו, הבחין בשוטר רק ברגע שהשוטר הורה לו לעצור, לעומת השוטר שמתאר בעדותו כי רק לאחר שהבחין בנאשם, בפרטי לבושו ובהיעדר החגורה, או אז סימן לו לעצור מחזקת אף היא את גרסת המאשימה לפיה הנאשם ביצע את העבירה.

11. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

12. המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמן אותם לשמיעת טיעונים לעונש ליום 19.7.17 בשעה 10:30.

ניתנה היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.